

var gældende, og som man nu ønsker, at vi skal indføre her. Sagen var nemlig den, at Bestemmelsen om, at Rederen eller Skibsføreren skulde have Ret til frit at vælge sit Mandskab, forsøgtes gjort illusorisk derved, at Fagforeningslederne mødte op paa Statsforhyringskontorerne og søgte at paatvinge Rederne Folk, de ikke ønskede, og i det hele taget blandede sig i Forhyringsforholdene paa en alt andet end ønskværdig Maade, hvød der Gang paa Gang foraarsagede Gnidninger mellem Rederne og Folkene. Saaledes ligger Forholdene i Sverige. Jeg synes derfor, man skal være lidt varsom med at tage Sverige til Indtægt for det her foreliggende Lovforslag, saaledes som den højtærede Minister har gjort. Skal vi tage Sverige til Forbillede i denne Sag, maa Korsekvensen være, at vi ikke her hos os indfører en Ordning, som virker utilfresstillende, og som foraarsager Vanskeligheder mellem de interesserede Parter, Vanskeligheder, der hidtil har været undgaaet paa dette Omraade.

Den højtærede Erhvervsministers Udtalelser vedrørende Omkostningerne ved Gennemførelsen af den nu foreslaaede Ordning var præget af en Optimisme, som jeg beklager, at jeg ikke kan dele, og som jeg meget vil advare imod. Ministeren anslog Omkostningerne ved Gennemførelsen af Forhyringsloven, der jo foreløbig kun er paatænkt at skulle omfatte København, til knap 30 000 Kr. aarlig. Jeg føler mig ganske overbevist om, at en Gennemførelse af dette Lovforslag vil medføre Omkostninger for Staten til et Beløb, der hurtigt vil blive flere Gange større end det, den højtærede Minister anførte. Det maa jo dog være Meningen med Forslaget efterhaanden at søge al Forhyring underlagt Statsforhyringskontorerne, og den Del af Landets Forhyringer, der for Tiden finder Sted gennem de tre københavnske Statsforhyringskontorer, er kun en Brøkdel af hele Landets Forhyringsvirksomhed (*Erhvervsministeren* [Stauning]: Men en stor Brøkdel!). Det skal jeg straks komme til, og jeg tror, Ministeren da vil give mig Ret i, at det ikke er en stor, men en lille Brøkdel. Alene de tre københavnske Forhyringsagenters Kontorer har i Henhold til de Oplysninger, der ledsager Lovforslaget, haft Udgifter, der i 1924 androg ca. 33 500 Kr. Men hertil kommer, at de tre Forhyringsagenters eget Vederlag for Arbejdet ikke er medregnet heri, og dette Vederlag kan formentlig ansættes til den Nettoindtægt, de tre Forhyringsagenter har haft, nemlig 14 300 Kr., et Vederlag, der dog ikke kan siges at være særlig glimrende, naar det skal

fordeles mellem tre. Men herved bliver de samlede Omkostninger ved disse tre Forhyringskontorer bragt op til et Beløb paa ca. 50 000 Kr. Nu formoder jeg, at man vil koncentrere Forhyringsvirksomheden i eet Kontor, hvad der dog af flere Grunde ikke vil være heldigt, ogsaa fordi dette Kontor paa visse Tider af Aaret vil blive overbebyrdet med Arbejde. Derved mener man bl. a. at kunne formindske Udgifterne noget. Men selv om der kun bliver eet Statsforhyringskontor, og dettes Virksomhed kun kommer til at omfatte den — større eller mindre — Brøkdel af al dansk Forhyring, der finder Sted gennem de nu bestaaende 3 københavnske Forhyringskontorer, vil Beløbet ganske sikkert langt overstige det af den højtærede Minister anførte. Naar saa de store københavnske Rederier, der i Øjeblikket selv foretager Forhyring, og som i Henhold til Lovforslagets § 4 er berettigede til vedblivende at foretage denne Forhyring, bliver tvunget ind under Statens Forhyringskontor — og dette bliver dog det næste Skridt paa denne Vej —, vil Udgifterne for Staten stige i samme Forhold. I denne Forbindelse vil jeg gerne i Anledning af den højtærede Erhvervsministers Afbrydelse før sige, at der findes jo ingen Statistik over den Forhyring, som disse 3 københavnske Dampskibsselskaber driver for egen Regning og paa egne Vegne, der findes ingen Oplysninger derom i de Bilag, der ledsager Lovforslaget. Og jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at disse 3 Dampskibsselskaber, i Særdeleshed det ene af dem, Det Forenede Dampskibs-Selskab — de to andre er C. K. Hansen og Østasiatisk Kompagni —, altsaa navnlig Det Forenede Dampskibs-Selskab, hvis Skibe meget hyppigt ankommer til danske Havne, driver en overmaade stor Forhyringsvirksomhed, en Virksomhed, som jeg vil anse for at være paa det nærmeste lige saa stor, som de 3 københavnske Forhyringsagenters Virksomhed tilsammen. Det er derfor, jeg mener at være berettiget til at sige, at disse 3 københavnske Forhyringsagenters Virksomhed kun er en Brøkdel og tilmed en mindre Brøkdel af den samlede Forhyringsvirksomhed, idet der foruden den Virksomhed, de 3 københavnske Selskaber driver, ogsaa drives betydelig Forhyringsvirksomhed i Provinsen. Men for øvrigt maa man ogsaa regne med de ikke ubetydelige Erstatninger til de nuværende Indehavere af Forhyringsbevillingerne, idet de paagældende har Krav paa Erstatning for det Tab, der forvoldes dem derved, at de uden egen Skyld kastes ud af deres Erhverv, og jeg anser det for ganske ude-